

ТДУ. 631.12.

**ДУРНАМОИ РУШД ВА ТАЪМИНИ АМНИЯТИ ОЗУҚАВОРИИ КИШВАР САМТИ
МУҲИМИ ТАДҶИҚОТИ ИҚТИСОДӢ.**

Ҳасанов А.А., Гоибов Б.И.

ДАТ ба номи Ш.Шоҳтемур

Калимаҳои асосӣ: рушди дехот, инфрасохтор, системаи экологӣ, сектори аграрӣ, дурнамо, сифати зиндагӣ.

Рушди устувори дехот дар солҳои охир ба яке аз самтҳои муҳими таҳқиқотҳои иқтисодӣ табдил ёфтааст. Зарурати рӯй овардан ба ин масъала пеш аз ҳама, таваҷҷуҳ зоҳир намудани давлату ҳукумати чумхурӣ мебошад. Дехот ин маҳалли ба худ хоси аҳолинишине мебошад, ки дорои анъана, фарҳанг, захираҳои табиӣ ва иқлими ба худ хос буда, барои истеҳсоли маҳсулот, баҳри бартараф намудани мушкилоти иқтисодӣ, иҷтимоӣ, экологӣ ва худтаъминкуни аҳолии маҳал мусодат карда, дар ин замина рушд меёбад. Ҳоло аҳолии дехот зиёда аз 70 - фоизи аҳолии мамлакатро ташкил дода, ба кори хоҷагидорӣ машғуланд ва вазифаҳои муҳимтаринро, ки аҳамияти миллӣ-иқтисодӣ доранд бар дӯши худ гирифтаанд.

Бояд ёдовар шуд, ки Ҳукумати мамлакат оид ба рушди дехот як қатор санадҳои меъёрӣ-ҳуқуқӣ қабул кардааст, ки механизми рушди ҳудудии дехотро дар доираи сиёсати иҷтимоию-иқтисодии мамлакат таъсиз менамоянд:

1. Фармони Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 25 июни соли 1996, №522 «Дар бораи азnavsозии корхона ва ташкилотҳои хоҷагии дехот».
2. Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии дар бораи «Консепсияи сиёсати аграрии Тоҷикистон» Тоҷикистон аз 31-декабри соли 2008, №658
3. Фармони Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи чораҳои иолвагии дастгирии хоҷагии дехоти Ҷумҳурии Тоҷикистон. аз моҳи майи соли 2009, №663
4. Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон дар бораи «Таҳияи барномаи ислоҳоти сектори аграрӣ». Стратегияи коҳиши камбизоатӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2010-2012 аз 2-юми июляи соли 2009, №406
5. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи бехатарии озуқаворӣ». аз 29-декабри соли 2010, №641
6. Барномаи бехатарии ҳӯрокворӣ барои давраи то соли 2015.
7. Стратегияи миллии рушди Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи то соли 2015.
8. Стратегияи баланд бардоштани сатҳи некаҳволии аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2013-2015.
9. Барномаи ислоҳоти хоҷагии дехоти Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2012-2020 аз 1-августи соли 2012, № 683.
10. Барномаи миёнамӯҳлати рушди Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи солҳои 2016-2020.

Дар асоси ин санадҳо ва барномаҳои давлатӣ Стратегияи миллии рушди Ҷумҳурии Тоҷикистон, барои давраи то соли 2030 таҳия ва қабул карда шуда, самтҳои асосии онро ба таври зерин пешниҳод кардан мумкин аст:

- баланд бардоштани самаранокии низоми таъмини сифати зиндагӣ ва саломатии аҳолӣ;
- ташкили шароит барои баланд бардоштани сатҳи дастрасӣ ва сифати хизматрасонии иҷтимоӣ дар шароити дехот;
- муайян кардани афзалията, бо назардошти иқтидорҳои мавҷуда, бозори меҳнат, рушди демографӣ бо хусусиятҳои иҷтимою-иқтисодӣ барои дурнамои миёнамӯҳлат ва дарозмуддат;
- иҷрои нақша чорабиниҳо оид ба ташкили инфрасохтори доҳилӣ дар дехот, соҳтмони роҳҳои автомобилгард, хати алоқа ва барқ, хизматрасонӣ ба аҳолӣ дар доираи маҳал;
- ташаккули системаи экологӣ, кам кардани ҳолатҳои антропогенӣ беҳтаркуни мухити зист, сифати замин ва оби ошомиданӣ;
- банақшагирии рушди дехот, сиёсати замин ва манзил. батартибдарории ҳуқуқҳо ва бақайдгии молу мулки ғайриманқул;
- беҳтаркуни ҳолати маҳалҳои аҳолинишин оид ба хоҷагии манзилию коммуналӣ ва ба вучуд овардани ҷойҳои нави корӣ;

- ба вучуд овардани механизми ҳавасмандкунӣ ва таъмини рушди устувор дар вилоятҳо, шаҳрҳо ва ноҳияҳо;

Максад аз пешниҳоди сатҳои зикршуда, ин пеш аз ҳама таъмини сатҳи мӯътадилу дастгирии аҳолӣ ба зиндагии шоистаи деҳот дар ояндаи наздик мебошад. Дурнамои маҳалҳои деҳот гуфта, дар худудҳо мавҷуд будани имкониятҳо, шароит ва омилҳои дарозмӯҳлати рушд, ки ба истифодаи сарфакоронаи захираҳои мавҷуда ва фаъолонаи ҷалб намудани захираҳои нав фаҳмида мешавад.

Стратегияи миллии рушди Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи то соли 2030 дар асоси муқаррароти Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи дурнамоҳои давлатӣ, консепсияҳо, стратегияҳо ва барномаҳои рушди иҷтимоию иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон” ва мутобиқи ҳадафҳои дарозмуҳлат ва афзалиятҳои рушди кишвар, ки дар паёмҳои Асосгузори сулҳу Ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтаррам Эмомалӣ Раҳмон ба Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон солҳои 2014 ва 2019 баён шуда, таҳия гардидаст.

Таъмини рушди устувори кишвар интихоби принципҳои илман асоснокшуда ва заминаи асосии тараққиёти минбаъдаи иқтисодиёти миллӣ ва ҷомеааро дар назар дорад. Раванди мунаzzами тадбики Стратегияи миллии рушди Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи то соли 2030 дар асоси се принципи асосии рушди минбаъда таҳия ва асоснок карда шудааст:

- (1) тадбирнокӣ, яъне пешгирии коҳишидҳии осебпазирии рушди оянда;
- (2) саноатӣ, яъне баланд бардоштани самаранокии истифодаи захираҳои миллӣ ва коркарди саноатии он;
- (3) инноватсионӣ, яъне рушд дар асоси навовариҳои фарогири ҳамаи соҳаҳои ҳаёти иҷтимоию иқтисодии кишвар.

Тағйирёбии босуръати симои сиёсати ҷаҳонӣ, сиёсати иқтисодиёти ҷаҳон ва технологияи ҷаҳони мусосир дар назди кишварамон масъалаи таъмини рушди устувори иқтисодиро бо тадбирҳои пешгирикунандаи таъмини амнияти миллӣ мегузорад.

Муайян кардани дурнамои ояндаи дарозмӯҳлати кишварамон аз нигаҳдории ваҳдат, таъмини амнияти миллӣ ва амалӣ намудани принципҳои адолати иҷтимоӣ ва самаранокии иқтисодӣ, беҳсозии доимӣ ва устувори некӯаҳволии мардум иборат аст.

Дар давоми 20 соли охир Ҷумҳурии Тоҷикистон дар самти бунёди давлати соҳибиҳтиёр, демократӣ, ҳуқуқбунёд, дунявӣ, ягона ва иҷтимоӣ ба муваффақиятҳои назаррас ноил шуд. Аз нигоҳи иқтисодӣ ва иҷтимоӣ ин муваффақиятҳо равшану возех буда, асосан, ба туфайли ироди қавии сиёсии роҳбарияти кишвар ба даст омадаанд. Аммо асри XXI бо шароити берунаи босуръат тағйирёбандай рушд дар назди мардуми мо вазифаҳои нав ва то андозае фарогиранда пеш мегузорад, ки ҳалли онҳо барои иттиҳоди ҷомеа ва ҳифзи асолати миллӣ ҷиҳати ноилшавӣ ба рушди босуръати устувор ҳеле муҳим мебошад.

Ҳадафи олии рушди дарозмуҳлати Ҷумҳурии Тоҷикистон ин баланд бардоштани сатҳи зиндагии мардуми кишвар дар асоси таъмини рушди устувори иқтисодӣ маҳсуб мейбад.

Бо максади ноилшавӣ ба ин ҳадафи олии аҳолӣ аз ҷониби давлат вазифаҳои зерини стратегии рушд барои 20-соли оянда муайян карда шудааст:

-таъмини амнияти озуқаворӣ ва дастрасии аҳолӣ ба ғизои хушсифат.

Барои ноилшавӣ ба ин ҳадафи стратегии гузошташуда, чунин тадбирҳои асосӣ пешбинӣ мешаванд:

Дар самти таъмин намудани амнияти озуқаворӣ ва дастрасии аҳолӣ ба ғизои хушсифат:

- пешбуруди ислоҳоти аграрӣ, низоми обтаъминкуни вайстифодаи самараноки он;
- таъмини дастрасии иқтисодӣ ва ҷисмонии аҳолӣ ба озуқаворӣ дар асоси пешрафти устуворӣ босуръати бахши агросаноатӣ, маҳсусан дар заминаи саноатиқунонии сектори аграрӣ;
- диверсификатсияи истеҳсолоти кишоварзӣ, ҷорӣ намудани навовариҳо бо назардошти таъсири камтарин ба муҳити зист ва беҳдошти сифати заминҳо, таҳияи ҷорабинҳо оид ба иваз намудани моддаҳои кимиёвии то андозае хатарнок ба алтернативӣ, баланд бардоштани ҷолибияти соҳа, баҳусус барои хоҷагиҳои дехқонӣ аз ҳисоби ташаккул ва таҳқим додани занчираҳои арзиши иловашуда;

- баланд бардоштани дастрасӣ ба тухмиҳои баландсифат ва нуриҳо дар бозори ватанӣ, афзоиши истеҳсоли маҳсулоти кишоварзӣ тавассути ҳавасмандгардонии истифодаи усул ва технологияҳои нави кишоварзӣ ва нарҳҳои дастрас;
- ташкили низоми самараноки идоракуни хавфҳо ва мониторинги амнияти озуқаворӣ ва ғизои комил (дастгирии истеҳсолот ва воридоти маҳсулоти ҳаётан муҳими озуқаворӣ, ташкили низоми мониторинги ғизоҳӯрӣ, огоҳкунии бармаҳал, захираҳо);
- пешбуруди низоми самарабахши равиши бисёрсоҳагӣ оид ба беҳтар намудани ғизоҳурии мукаммал тавассути ҳамоҳангзории сиёсат дар соҳаи кишоварзӣ, тандурустӣ, ҳифзи иҷтимоӣ, баланд бардоштани сатҳи огоҳӣ дар бораи арзишҳои ғизо ва сиёсати самараноки маблағгузории онҳо;
- ташаккули низоми идоракуни захираҳои замин ва об дар асоси тақсимоти одилона ва устувори онҳо, борои парвариши зироатҳои арзишманди кишоварзӣ;
- фаъолияти устувори низоми нигаҳдорӣ, истифодаи инфрасоҳтори обёрий ва захбуру заҳкашӣ ба сифати замина барои фаъолияти устувори заминҳои обёришаванда ва таъмини амнияти озуқаворӣ, шуғли аҳолӣ ва паст кардани сатҳи камбизоатӣ дар дехот;
- барқарорсозӣ ва такмили низоми обёрий, ба кор даровардани захбуру заҳкашҳо, беҳтар намудани ҳолати дастрасии об ба заминҳои обёришаванда, инчунин ҳолати мелиоративии заминҳо аз шӯршавӣ ва ботлоқзоршавӣ;
- такмили низоми механизмҳои иқтисодӣ оид ба пӯшонидани ҳарочоти нигаҳдорӣ ва истифодабарии инфрасоҳтори обёрий ва захбуру заҳкашҳо, такмил додани низоми субсидияи давлатӣ барои пардоҳти истифодаи неруи барқи обёрии заминҳои кишоварзӣ ба воситаи пойгоҳҳои обкашӣ, кам кардани таъсири манфии сиёсати тарифии ҳаққи хизмати соҳаи обёрий ва баландбардории самаранокии соҳа;
- ҳалли масъалаҳои таҳвили инфрасоҳтори обёрикунӣ ва тозакуни захбуру заҳкашҳои мавҷуда дар доҳили ҳоҷагиҳо ба воситаи ассотсиатсияҳои истифодабарандагони об (АИО) ва таҳқими дастгирии давлатӣ барои рушди устувор ва фаъолияти онҳо;
- ҷорӣ намудани низоми самараноки ҳавасмандкуни давлатӣ барои аз худ намудани заминҳои нав ва ба гардиши кишоварзӣ баргардондани заминҳои шӯршууда, ботлоқзор ва партов.

Рушди минтақаҳои кишвар сатҳи муҳимтарини амалисозии ислоҳоти иқтисодӣ ба ҳисоб меравад ва ҳамчун нуқтаи ниҳоии тамоми қӯшишҳои ҳукумат дар самтҳои афзалиятнок маҳсуб меёбад. Дар ин самт натиҷаҳои ҷашмдошт аз инҳо иборат мебошад:

-дар минтақаҳои дехот ташаккули ҳамкории бисёрсоҳавӣ бо ҳоҷагиҳои кишоварзӣ, (ҳоҷагиҳои дехқонӣ), ки ба бозорҳои минтақавӣ маҳсулоти кишоварзии босифат ва табииро мерасонанд,;

Бояд ёдовар шуд, ки иқтисоди ҷаҳон ба марҳилаи касод қадам ниҳода истодааст, ки он ба шарикони азими тиҷоратӣ, иқтисодӣ ва сармоягузории Тоҷикистон таъсири худро мерасонад. Тағиyrёбии траекторияи инкишофи онҳо ба амал омада истодааст, ки он метавонад мушкилоти навро ба миён оварда, имкониятҳои иловагиро барои рушди минбаъдаи Тоҷикистон фароҳам намояд. Дар чунин шароит нигоҳ доштани суръати устувори афзоиши иқтисодӣ, таъмини диверсификатсия ва рақобатпазирии иқтисодиёти миллӣ вазифаҳои муҳимтарин ба ҳисоб мераванд. Ҳамин тавр имрӯз кишвар ба модели нави рушд ниёз дорад, ки он бояд дар ҷалби сармоягузориҳо ва технологияҳои нав ба бахши воқеии иқтисодиёт (БВИ), сиёсати шуғли пурмаҳсул, низоми молиявии ташаккулдиҳандай захираҳо ва муҳимтар аз ин, ба фазои мусоиди сармоягузорӣ асос ёфта бошад. Маҳз ҳамин бахшҳо дар солҳои наздик сифати рушди минбаъда ва самтҳои ислоҳоти соҳториро, ки ба баланд бардоштани самаранокии истифодаи сарвати миллии вобаста аст, вобаста ба сатҳи сармояи инсонӣ, табиӣ ва ҷисмонӣ, молиявӣ алоқаманд бударо, муайян мекунад. Модели нави рушд бояд афзоиши босуръати саноат, кишоварзӣ ва бахши молиявиро таъмин намуда, барои баромадан ба бозорҳои нави содиротӣ шароити мусоид фароҳам оварад, воридоти ғайрисамараноки истиъмолиро маҳдуд созад ва вобастагиро аз маблағҳои интиқолии муҳочирони меҳнатӣ коҳиш дихад.

Сарфи назар аз дастовардҳо дар самти барқарорсозӣ ва рушди бахши воқеӣ як қатор мушкилиҳо аҳамият ва миқёси худро нигоҳ доштаанд, ки хавфҳои гузариш ба соҳаҳои

дорои технологияҳои баланд ва самараноки бахши воқеиро зиёд намуда, заминаҳои ба миён омадани душвориҳо ва таҳдидҳои нави амнияти энергетикӣ, озуқаворӣ, нақлиётӣ ва дар натиҷа амнияти иқтисодии кишварро фароҳам меоварад. Сатҳи нокифояи рушди БВИ барои Тоҷикистон қасб намудани мақом дар раддабандии рақобатпазирии ҷаҳонӣ ҳатто дар дараҷаи гузариш аз рақобат дар асоси захираҳо ба рақобат дар асоси маҳсулнокӣ имкон намедиҳад.

Комплекси агросаноатии Тоҷикистон танҳо миқдори муайяни маҳсулоти кишоварзиҳо коркард менамояд, ки он ба мавҷуд набудани баҳисобигирии дурнамои тағйирёбии иқлими дар ояндаи миёнамуҳлат, дарозмуҳлат, ба рушди устувори минбаъдаи кишвар ва соҳаҳои иқтисодиёт таъсир мерасонад. Дар ҳочагии қишлоқ онҳоро дар шакли зерин баён намудан мумкин аст:

- механизми заифи дастгирии давлатии молиявии корхонаҳои ҳочагии қишлоқ;
- монеаҳо барои муттаҳидсозии қитъаҳои замин, ки барои сармоягузорӣ дар бунёди корхонаҳои азими кишоварзӣ мушкилӣ эҷод мекунанд;
- заманаи ақибмондаи моддии техникии ҳочагии қишлоқ дар сурати маҳдуд будани дастрасии корхонаҳои он ба иттилоот доир ба бозорҳои фурӯши пуритидор, дарозмуҳлат ва гарон будани амалиётҳои тиҷорати беруна, ки ба таъмини амнияти озуқаворӣ таҳдид менамоянд;
- номукаммал будани механизми танзими муносибатҳои истифодаи замин дар бахши аграрӣ бо дарназардошти дастрасии нобаробарии занон ба замин ва низоми заифшудаи ирригатсионӣ, ки боиси таназзулёбии ҳосилхезии хок ва бадшавии ҳолати мелиоративии замин шудааст, истифодаи ғайрисамараноки чарогоҳҳо бошад ва таъсири он ба ҳолати экологии минтақа;
- номувоғиқ будани идоракунии захираҳои об дар ҳочагии қишлоқ, аз ҷумла бо сабаби набудани низоми оптималии идоракунии соҳторҳо ва механизмҳои ҳамгироёнаи захираҳои об;
- боқӣ мондани вобастагии назарраси иқтисодиёти кишвар аз воридоти маҳсулоти озуқа, таҷхизот, қисмҳои эҳтиёти, сӯзишвории органикӣ, ҷӯбу таҳта ва ғайра;
- таҳдидҳои назаррас барои рушди ҳочагии қишлоқ дар робита бо тағйирёбихои глобалии иқлими дар ояндаи дарозмуҳлат;
- сатҳи пасти устувории экологии рушди кишоварзӣ, ки ба шиддатёбии таназзули захираҳои замину об, пеш аз ҳама заминҳои корам дар натиҷаи ҳаробшавӣ (эрозия), ифлосшавӣ, шӯршавӣ, ботлоқшавӣ, баланд шудани сатҳи обҳои зеризаминӣ, кам шудани ҳудуди ҷангалзорҳо, аз гардиши кишоварзӣ баровардани заминҳо, инчунин омилҳои тағйирёбии иқлими алоқаманд мебошад.

Дар баробари ин бояд зикр намуд, ки дар ин самт афзалиятҳо низ мавҷуд аст, ки онҳоро ба шакали зайл ифода намудан мумкин аст.

Афзалияти умумии рушд дар ҳочагии қишлоқ аз инҳо иборат аст:

- тавсия додани дастрасӣ ва саҳм дар таъмини фаровонии маҳсулоти озуқа, сифат ва бехатарии он, гузариш ба дараҷаи баланди саноатиқунонӣ ва рушди босуботи пешгириқунандаи бахши аграрӣ, дар асоси ҷорӣ намудани технологияҳои инноватсионӣ ва аз ҷиҳати экологӣ безараар;
- баланд бардоштани самаранокии истифодаи захираҳои замину об ва маданияти истифодабарӣ дар асоси беҳтар намудани ҳолати мелиоративии заминҳои кишоварзӣ ва таъмини шуғли пурмаҳсул барои аҳолии дехот;
- таҷдид ва барқарор намудани инфрасоҳтори обёри ҷорӣ кардани технологияи обёрии мусоири сарфакунандаи неруи барқ.

Ба андешаи мо тадбиқи саривактии ин тадбирҳо, имконият медиҳад, ки самти муҳими дастрасии иқтисодӣ ва рушди дехот оид ба амнияти озуқаворӣ дар дурнамо таъмин, сатҳи камбизоатӣ паст ва барои расидан ба таъмини зиндагии шоистаи ҳар як шаҳрванди ҷумҳурий қадамҳои устувор гузашта шавад.

АДАБИЁТ

1. Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон “Дар бораи самтҳои сиёсати дохилий ва хориҷии Ҷумҳурии Тоҷикистон”, Душанбе, 2020 с.
2. Стратегияи миллии рушд то соли 2030, Душанбе, 2019 с.
3. Маҷмӯи санадҳои меърӣ-хукуқӣ оид ба замин, Душанбе, 2016 с.

4. Стратегияи баланд бардоштани сатхи некаҳволии ахолии Ҷумхурии Тоҷикистон барои солҳои 2013-2015.
5. Барномаи ислоҳоти хочагии дехоти Ҷумхурии Тоҷикистон барои солҳои 2012-2020 аз 1-августи соли 2012 №683.
6. Барномаи миёнамӯҳлати рушди Ҷумхурии Тоҷикистон барои давраи солҳои 2016-2020.
7. Фармони Президенти Ҷумхурии Тоҷикистон «Дар бораи чораҳои иолвагии дастирии хочагии дехоти Ҷумхурии Тоҷикистон. аз моҳи майи соли 2009, №663
8. Қарори Ҳуқумати Ҷумхурии Тоҷикистон дар бораи «Таҳияи барномаи ислоҳоти сектори аграрӣ». Стратегияи коҳиши камбизоатӣ дар Ҷумхурии Тоҷикистон барои солҳои 2010-2012 аз 2-юми июляи соли 2009, №406
9. Қонуни Ҷумхурии Тоҷикистон «Дар бораи бехатарии озукаворӣ». аз 29-декабри соли 2010, №641

АННОТАЦИЯ

ПРОГНОЗНОЕ РАЗВИТИЕ И ОБЕСПЕЧЕНИЕ ПРОДОВОЛЬСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ СТРАНЫ, ВАЖНОЕ НАПРАВЛЕНИЕ ЭКОНОМИЧЕСКОГО ИССЛЕДОВАНИЯ.

В статье авторы исследовали стратегию развития села, как базовый документ по планированию перспективного экономического развития страны, основное внимание уделено правильному и рациональному использованию существующих угодий, что может быть достигнуто дальнейшим подъемом культуры земледелия, с целью обеспечения продовольственной безопасности.

Ключевые слова: *развития села, инфраструктур, экологическая система, аграрный сектор, прогноз, качества жизни*

ANNOTATION

FORECAST DEVELOPMENT & FOOD SECURITY PROVIDING OF COUNTRY IS AN IMPORTANT DIRECTION OF AN ECONOMIC INVESTIGATION

Hasanov A.A., Goibov B.I,

At this article the authors are investigated the rural development strategy as basics document for perspective an economic development of country the main intentioned to rational use of existing condition which can be improvement of land use culture for food security

Key words: *rural development, infrastructure, an ecological system, agrarian sector, forecast, leave properties.*

Сведение об авторах:

Хасанов Анвар Азамович доцент кафедры управления земель и кадастра Таджикского аграрного университета имени Ш.Шохтемур. 734003. Таджикистан, г.Душанбе, пр. Рудаки 146. Телефон: +992907802633

Гойбов Бахтовар Исройлович старший преподаватель кафедры геодезии и геоинформатики Таджикского аграрного университета имени Ш.Шохтемур. 734003. Таджикистан, Таджикистан, г.Душанбе, пр. Рудаки 146. Телефон: +992 934780019 э/п. isroilzoda.bakhtovar@gmail.com.